

la coneguda *-amovible* de l'ibèric; i en els casos de *Sorreigs* < *SORISTI-KO-* / *Orís* / *Oristà* palpem una *-pre-posada*, així com en els de *Besòs*, *Bosia*, *Boldís* < *Boslís*, hem vist una *-s-* infixà...

Un acudit que seria seductor si les condicions peculiars del nostre *Jau* es trobessin en els del Coserans, o les peculiars d'aquests es trobessin en el nostre, és que vingui de *JOVE(M)*, nom de Júpiter. Vull dir que una gran collada és un lloc adequat perquè s'hi aixequés l'ara d'un gran déu, i que el monestir —notablement emplaçat en lloc tan alpestre— fos la redempció cristiana del record i regust d'un *FANUM JOVIS* que hi hauria abans. Com tants Coll d'Ares, com *santuari de la Mare de Déu de les Ares*, al port de la Bonaigua; *ARULAS* > *Arles de Tec*; i tants casos que anem trobant de cristianització d'un lloc pagà (Sant Beat de Comenge < *SEMBETTENNE*; el *Pin-sent* del Baridà) i el de Cabó; *IBI-URR-A* 'bosquet sagrat dels molladius', d'on els múltiples records que n'hem vist supervivents en l'article *Ivorra*.

Hem vist que el nom aranès *Joèu*, vora l'*Artiga de Lin*, ha de venir de *JOVEM*; hem sospitat que la *Mola de Colldejòu* tarragonesa (amb *ò*) pot ser també *COLLE DE JOVE*. Però aquesta condició topo-semàntica no ens consta en els *Jau* del Coserans: on *OV* > *au* seria probable.

En canvi en el *Jau* català, on consta aqueixa condició, el canvi *OV* > *au* no s'ajusta a la nostra fon. històrica. Som, però, al trencant de la llengua d'Oc, en el Coll de Jau. Alguna esporàdica extravasació de la norma fonètica d'alguns parlars d'Oc? Només fóra estupend que des del S.XI tinguem *Jau* amb *a-*, sense excepció en les mencions medievals. Majorment que *JOVEM* tampoc s'aplicaria gaire al *JAVA* bearnès. No hi podem acabar de creure.

Encara el judici 'pre-romà' resta la solució més versemblant.

El JAUGET

Partida del terme de Relleu (Marina Valenciana) (xxxv, 145.17).

ETIM. Probablement de l'àrab *al-ğauzāt*, «les nogueres», amb assimilació *ğ - z > ğ - ğ*. J.F.C.

Jaumà(r) (c. Puig-reig), V. *Gelmar*, *Soler de-*

El JAUQUET

Partida del terme de Vistabella del Maestrat (xxxix, 77.16).

Es deu relacionar amb l'àrab *ğauq*, *ğāuqa* 'colla', 'banda', 'canilla de gossos', 'partida de gent' (Dozy I, 235).

Podria ser una forma derivada de l'àrab *ğauqāt*, plural de *ğāuqa* (Belot); encara que, darrere *q*, l'*ā* no sona *e*, és possible que el mot es confongués

amb *ğayk*, arrel de mots manllevats, ben documentada per Dozy I, 235. J.F.C.

Jausa, V. *Josa*

JAVAL

Diversos compostos i derivats de l'àrab *Sabal* 'muntanya'.

1) *Javalasar*, partida del terme de Fanzara (Alt Millars) (xxx, 111.15): *ğabal az-zabr* 'turó de les flors', mot que havia tingut aquest sentit genèric en àrab clàssic ('flor de taronger' a Espanya).

2) *Jabalcobra*, alqueria antiga de Valldigna, a. 1349 (Mtz. Ferrando, *Doc. Val. A.A.A.*), format amb *kubrā* plural de *kabir* 'gran'.

3) *Jabalòies*, partida del terme de Borriol (Plana Alta) (xxx, 119.24), probablement nom traslladat del de *Jabaloyas*, poble aragonès prop d'Albarrasín, format amb el cast. *hoya* 'clotada'.

4) *El Javalí*, partida del terme de Vilamarxant-Benaguasil (Camp de Llíria) (xxx, 96.3) i

5) *Algebellí*, nom documentat l'any 1152 a Corbins (Segrià): «una nostra torre que vocant *Algebellí* --- in terminum de Corbins in locum que vocant a Vall Porcar» (Miret, *El més antic text cat.*, 17) vénen de l'adj. *ğābālī* 'muntanyenc'. J.F.C.

Javarri, V. *Isavarre* s.v. *Isil*

JESÚS

Ha donat nom a diversos llocs:

Jesús. Parròquia del municipi d'Eivissa.

Jesús, partida del terme de Catí (Maestrat) (xxviii, 100.22).

Raval de Jesús, barri i parròquia de Tortosa (Baix Ebre).

Jesús i Maria, poble del municipi de Tortosa (Baix Ebre), a l'esquerra del riu Ebre.

Jesús Pobre (antigament: *Benissadevi*), llogaret al municipi de Dènia.

45 *La Vall de Jesús*, convent de franciscans del terme de Puçol (Camp de Morvedre), situat als vessants de la Calderona.

Santa Maria de Jesús, antic convent franciscà dels afores de València, que fou convertit en manicomi en el segle XIX. J.F.C.

JOANDÓ

Diminutiu del NP *Joan*, analògic de casos com *grandó* o *grandet*, de *gran*.

Rec de Joandó (oït *žandü*, a Jújols), a la vall del